

אחרי שריפה מתעשרים

הרב שלמה מאיעסקי

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

ברגע שהרכב נפגע, הוא החל להתלקח. הלהבות אפפו את הרכב וכתוצאה מכך נתקעו הדלתות האמצעיות, ושלושת הבחורים שישבו במושב האמצעי נלכדו בפנים, ונפגעו די קשה מכוויות. אחד הבחורים שישב מקדימה והצליח לצאת, ניסה לעזור להם לפתוח את הדלת, אבל ברגע שנגע בידו בידית הדלת, כל האצבעות שלו נכוו מהחום. בסופו של דבר, הוא הצליח לפתוח את הדלת, וכולם חולצו מתוך הרכב הבוער. כמה מהבחורים היו צריכים להתגלגל בדשא כדי לכבות את הלהבות שנאחזו בבגדיהם, אבל ב"ה כולם היו בסדר.

שוטר התנועה שהגיע לזירה נדהם מהמחזה. הוא אמר, "אני מסייר בכביש המהיר הזה כבר עשרים וחמש שנה, ומעולם לא ראיתי מקרה כזה של רכב עם תשעה אנשים דחוסים בתוכו שעולה באש, וכולם יוצאים ממנו בשלום". הוא גם הוסיף ואמר שהעובדה שמיכל הדלק לא התפוצץ כתוצאה מהדלקה היא פשוט נס!

לאחר האירוע, וכשראה שכמה מחברינו נכוו קשות, התקשר הרב מאיר מינקוביץ למזכירות הרבי, על אף שהשעה הייתה חמש בבוקר. הוא שוחח עם מזכירו האישי של הרבי, הרב חודקוב, והתחנן בפניו שיבקש מהרבי ברכה. תגובתו הייתה שנברר קודם כל עם הרופאים. אם הם יגידו שמישהו מבין הפצועים נמצא במצב של סכנת חיים, אז הוא יתקשר לרבי. אם לא, אז הוא ידבר עם הרבי על כך דבר ראשון על הבוקר.

הרופאים אמרו שלאיש מבין הפצועים לא נשקפת סכנה של ממש, על אף שכמה מהם סבלו מכוויות קשות. הודענו על כך לרב חודקוב, וסיכמנו לשוב ולדבר מאוחר יותר. כאשר התקשר אליו הרב מינקוביץ אחר כך, הוא אמר לו דבר מדהים. הוא אמר, "ראיתי הרבה דברים במהלך התקופה שבה עבדתי בשירות הרבי, אבל דבר כזה כמעט ולא זכור לי. כאשר דיווחתי לרבי על מצבכם, הוא הגיב, 'חשבתי עליהם אתמול בלילה'."

משמעות הדבר היא שהרבי חשב עלינו עוד לפני שהתאונה בכלל התרחשה!

הרב חודקוב המשיך וסיפר, "מוקדם יותר אתמול בערב, נתן הרבי הוראה להדפיס שלושה מכתבים של אדמו"רי חב"ד -

«

המאורעות שעליהם אני עומד לספר התרחשו בשנת תשכ"ט (1969) - בשעות הקטנות של הלילה, לפנות בוקר בתאריך ח' בתמוז, שיצא אז ביום שלישי בשבוע. ומעשה שהיה, כך היה: חבר שלנו, הרב אלחנן גייסינסקי, הזמין אותנו - אותי יחד עם עוד קבוצה של חבריו מבין תלמידי ישיבת חב"ד - לבוא להשתתף בחתונתו שנערכה בבוסטון ביום שני בערב. החלטנו לנסוע להשתתף בשמחת חברנו; איך אפשר שלא?

נדחסנו, תשעה בחורים, לתוך מכונית סטיישן ונסענו מניו יורק לבוסטון, שם שמחנו ושימחנו בחגיגת החתונה. כשיצאנו בדרכנו חזרה, השעה הייתה כבר אחרי חצות הלילה. בדיוק כשעמדנו לרדת מהכביש המהיר, תוך כדי שהאטנו את מהירות הנסיעה, פגעה ברכבנו מאחור משאית סמיטריילר שנסעה במהירות של כמאה ועשרים קילומטר לשעה. הנהג אמנם ניסה להימנע מהתנגשות בנו, אך כיון שנסע מהר מידי, הוא לא הצליח להאט בזמן. המשאית שלו פגעה בפניה האחורית של הרכב שבו נסענו, והפגיעה העיפה את הרכב שלנו לאוויר. אני זוכר איך המתנתי שהרכב ינחת כדי שאוכל מיד לקפוץ דרך החלון האחורי, וכך אכן עשיתי.

מהאדמו"ר הזקן, מהאדמו"ר האמצעי ומהצמח צדק, המכתבים הללו נכתבו אל קהילות שונות שחוו שריפות, ובכל מכתב הייתה ברכה, ואחריה ציטוט של הפתגם המפורסם באידיש (המיוחס לגדולי ישראל), "נאך א שריפה ווערט מען רייך" - אחרי שריפה מתעשרים.

הרב גרשון שוסטרמן והרב מאיר מינקאוויטש ליד הרכב ההרוס.

הפתגם הזה מתבסס על הרעיון הקבלי לפיו קיים סדר מסוים ב'ספירות העליונות' - ה'ערוצים הרוחניים' שבאמצעותם ברא הקב"ה את העולם, וממשיך להנהיג אותו. תחילה באה מידת ה"דין", ואחריה מגיעה מידת ה"רחמים" - ושתי הספירות הללו רמוזות בפתגם ה"נ": תחילה "אש" (דין), ואחר כך "עשירות" (רחמים).

כאשר הרב חודקוב סיפר לרבי על מצבנו, הרבי הגיב ואמר לו שהוא חשב עלינו אמש, כאשר הורה להדפיס את המכתבים הללו, וביקש שכל אחד מאתנו יקבל מיידית העתק מהטיטה הראשונית של המכתבים שהוכנו לדפוס.

בשבת הבאה דיבר הרבי בהתוועדות על נושא השריפה. פרשת השבוע הייתה חוקת-בלק, שבה מתואר כיצד תקפו "נחשים שרפים" את בני ישראל במדבר, וכיצד הם החלימו אחר כך מפגיעת הנחשים. הרבי ציטט את פירושו של רש"י על התורה, ואחר כך קישר את הדברים למאורע שקרה אתנו, ואמר שה"עשירות" שבאה אחרי השריפה צריכה להיות קשורה עם הוספה בעניין של "וראה אותו וחי", תוספת חיות בענייני קדושה, וזאת על ידי הוספה ב"מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים לבם לאביהם שבשמים".

באותה שבת חל גם 'חג הגאולה' י"ב בתמוז - היום המציין את שחרורו של הרבי הקודם ממאסרו בכלא הסובייטי - והרבי

קישר גם את זה לנושא השריפה. הוא ציטט את דברי הרבי הקודם, שאמר בקשר למאסרו, "אם היו שואלים אותי לפני המאסר האם אני רוצה ללכת למאסר, אינני יודע אם הייתי מסכים לכך. אך לאחר שעברתי את זה, לא אוותר אף לא על רגע אחד מהמאסר".

אחר כך אמר הרבי שהדברים נכונים גם בקשר למאורע שקרה אתנו: אמנם הסיבה מדוע קרתה התאונה היא מעבר להבנתנו והשגתנו, אבל מאחר שהדבר כבר קרה, צריך לזכור ש"אחרי שריפה, מתעשרים", ופירושו של דבר שהשריפה רק תביא לתוספת ברכה. אך, כאמור, הרבי הדגיש רק את העשירות בלימוד התורה, ולא הזכיר כלל עניין של כסף ועשירות בגשמיות.

הרופאים אמרו לרב שלום בער לויטין, שנפגע בצורה הקשה ביותר מהכוויות, שתקופת השיקום שלו צפויה לארוך עוד כחמישה חודשים, ושעד אז הוא יהיה מושבת. דא עקא, מועד חתונתו נקבע לחודשיים אחר כך, והוא היה די מדוכא מהעניין. בהתוועדות ניגש אביו אל הרבי וביקש ברכה לרפואה שלמה עבור בנו. הרבי אמר לו לא לשנות את תאריך החתונה, ושהכול יהיה בסדר. ואכן, הוא התחתן כעבור חודשיים, במועד המקורי שנקבע.

באשר לכל שאר הבחורים שהיו מעורבים בתאונה, הרבי אמר לנו להגיד לחיים, וכך כמובן עשינו.

הרב שלמה מאיעסקי מנהל את "מכון חנה", בית מדרש לנשים בקראון הייטס שבברוקלין. הוא רואיין באולפני ג'ם בחודש מנחם אב, תשע"ה (2015).

מודפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת תב"ד / המרכז לעזרי שליחות סלי 072-2770130

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ח (1988) — אחרי תפילת מנחה בביתו של הרבי, אמר הרבי שיחה שבה הסביר כיצד יכולים חסידים לציין את מנהג תעניות בה"ב (שלושת התעניות שעל פי המסורת נהגו לצום אחרי סוכות ופסח) באמצעות לימוד תורה וקיום מצוות בשמחה, במקום על ידי צום ותענית. ח' באייר

1 התוועדות תשמ"ח חלק ג, עמ' 273-257

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015

ההדפסה וההפצה לע"נ

הרה"ח ר' יהודה לייב בן ר' מרדכי ע"ה וזוגתו מרת איטא בת ר' שלמה ע"ה ביסטריצקי